

Agrāk un tagad

Agrāk meičas paradīzē
Matus pina garā bizē,
Tagad to par skaistu skaita,
Kura apcirpta kā aita.

Nāc, nāc, nāc, tu, mīļā meitiņ, nāc,
Pie manas krūts tu velnu redzēsi.

Agrāk, tad tik laime bija –
Meitas pūru pielocīja,
Tagad pūrā nav ne nieka,
Neatskaitot mantinieka.

Agrāk meiču nobučoju,
Perves smaku nesajutu,
Tagad pat no bučas vienas
Jāspļaudās vai desmit dienas.

Agrāk laulātais bez gala
Laimīgs gulēj` gultas malā,
Tagad vienmēr jābūt tam
Nomodā kā zaldātam.

Agrāk tad, kad dancot gāja,
Visa zeme norībēja,
Tagad tā kā stumj, tā brauc,
Kā lai to par danci sauc!